

För det nya året

O, store överherde, till dig vår lovsång går,
Som har all makt i himlen och på jorden.
Din klena hjord du vårdat i det förgångna år,
Den vore utan dig till intet vorden.
Du, som för oss var dödad, du lever, och din hand
Bär spiran över världen, jämväl i detta land,
Bär »nycklarna till helvetet och döden».

Du huld uppsökt och funnit och burit mångt lamm Hem till ditt fårahus ur öknen öde.
Där själar utan Gud i mörkret gingo fram,
I överträdelser och synder döde,
Där kom du med ditt ord, och bland de dödas ben Uppstod ett gny, de rördes, de fingo liv, och se'n
Det nya livets väg de glada vandra.

Så gingo här ock själar, som funno ingen frid,
I syndens band och lagens trældom fångna:
Än funno de en tröst i bättring, bön och strid,
Än voro dessa arma stöd förgångna.
Då sände du din duva med oljeblad i mun;
De fridens bud förstodo i en välsignad stund,
Att Gud, i Kristus blott, är re'n försonad.

I frälsta, tacken Herren, ty han är mild och god, Och i all evighet hans godhet varar.
Berömmen vad i funnit i Lammets dyra blod
Och honom, som hos Fadern för oss svarar.
Du, som från vilda öknen till Herrens fasta stad
Blev förd den rätta vägen, Guds kärlek prisa glad.
I Sion aldrig mer det tyst skall vara!

Och dina trogna, Herre, dem höll du kvar vid dig, Fastän de ofta helt förgätna tycktes;
Fördold du följde dem på deras dunkla stig,
Då deras själ av tunga dimmor trycktes;
Och med oändlig mildhet du alla fel förlät.
Då vi din lag förgåto, du straffade väl det,
Men nåden i ditt hjärta var orubblig.

Och nu du åter sänker ned till vår arma hjord
Ett annat år, i hemlig, dunkel slöja.
Man vet ej, vad det gömmer, dock står ditt löftes ord,
Att alla dagar du bland oss vill dröja.
Och när vi dig blott hava, o du, vår Herde god,
Och dina helga källor, ditt ord och dyra blod,
Vi gå de dolda skiften glatt till mötes.

O, vare det, som kommer, ett nådigt Herrens år,
Bete din nåd och makt på hela jorden!
Uppsök, församla, vårda de många vilsna får;

Förök och föd din hjord – den »klena hjorden»!
Låt många själ få smaka, hur ljuvlig Herren är,
Uti en sann förening med dig, o Jesu kär,
Trolovade med dig, i tron, för evigt!

Bevara dina trogna, o Herre, denna tid
I trones enfald och i Andens enhet,
I kärlek och i fröjd, rättfärdighet och frid
Behåll bland oss ditt ord i kraft och renhet!
Utrusta dina vittnen med tröst och tålamod,
Att de frimodigt ropa om Lammets dyra blod,
Och korsets smålek glada med dig bära.

Ditt Sion, Gud, förlossa från alla tråldomsband;
Men låt dess barn tilldess med glädje sjunga:
Du, du oss rättsligt friat med stark och väldig hand
Från synd och dom, det tråldomsoket tunga!
Se'n gå vi glatt i lydnad, som du, för mänsklig lag,
Och dig i enfald tjäna, tills på din klarhets dag
Du bär oss hem på evig frihets vingar!

Vi jaga till det målet, vi stanna icke här,
Ej låta stoft vid själens vingar låda!
Envar av oss i främmande land en pilgrim är;
Där lura rövare och svek och våda.
Ett nattrum blott vi låna och några timmars rast,
Vi bo ej kvar, men ila till Lammets stad med hast,
Där vår umgängelse skall evigt vara.

För hedningarnas skara, o Gud, vi bedje dig,
Ditt evangelium åt dem förkunna!
Budbärarens fötter på deras mörka stig,
Låt för dem frid och salighet förkunna!
Välsigna våra bröder, som nu ibland dem gå,
Och låt en väldig skara, den ingen räkna må,
En gång hos dig, o Jesus, saligt mötas!

– C-O Rosenius

(Elfte årgången, år 1852)